

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 216

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 martie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
211. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Anghel Saligny” al Județului Vrancea, ca urmare a reevaluării	2
212. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar pentru două imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu” Oradea, precum și pentru trecerea unei construcții din cadrul imobilului cu nr. MF 144698 din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, în vederea scoaterii din funcțiune și casării	3–4
213. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București-Ilfov, ca urmare a reevaluării, trecerea unei construcții din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării, precum și actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	4–5
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 11 din 20 ianuarie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	6–10
Decizia nr. 21 din 27 ianuarie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–15
ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE PUBLICE ÎN TEMEIUL LEGII NR. 334/2006 PRIVIND FINANȚAREA ACTIVITĂȚII PARTIDELOR POLITICE ȘI A CAMPANIILOR ELECTORALE	
Partidul Împreună Schimbăm România	16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Anghel Saligny” al Județului Vrancea, ca urmare a reevaluării

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului cu nr. MF 102338 aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Anghel Saligny” al Județului Vrancea, ca urmare a reevaluării, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Romeo Simionescu,
secretar de stat
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,
Tánczos Barna

București, 6 martie 2025.
Nr. 211.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Anghel Saligny” al Județului Vrancea, a cărei valoare de inventar se actualizează, ca urmare a reevaluării

Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite	Situația juridică	
											Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
102338	8.19.01	imobil	48-243	Teren, construcții și amenajări la teren	România, județul Vrancea	—	Anul dobândirii: 1995	343.109,20 lei	22.08.2024	Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Anghel Saligny” al Județului Vrancea CUI 4297908 Ministerul Afacerilor Interne	Hotărârea Guvernului nr. 338/1995	în administrare

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorii de inventar pentru două imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu” Oradea, precum și pentru trecerea unei construcții din cadrul imobilului cu nr. MF 144698 din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, în vederea scoaterii din funcțiune și casării

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 864 și 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 288 alin. (1) și art. 361 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 1, 2 și 4 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar pentru două imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu” Oradea, ca urmare a reevaluării acestora în condițiile legii, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unei construcții aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu” Oradea, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Trecerea în domeniul privat al statului a construcției prevăzute la alin. (1) se face în vederea scoaterii din funcțiune și casării.

Art. 3. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Romeo Simionescu,
secretar de stat
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,
Tánczos Barna

București, 6 martie 2025.
Nr. 212.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu” Oradea, pentru care se actualizează valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării

Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite	Situația juridică	
											Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
144698	8.19.01	Imobil	49-623	Teren și construcții	România, județul Bihor	—	1956	27.150.418,05 lei	22.11.2024	Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu” Oradea CUI 4208501 Ministerul Afacerilor Interne	H.C.M. nr. 906/1956	administrare
168743	8.19.01	Imobil	49-181	Teren	România, județul Bihor	—	2023	597.444,97 lei	22.11.2024	Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu” Oradea CUI 4208501 Ministerul Afacerilor Interne	Hotărârea Guvernului nr. 938/2023	administrare

DATELE DE IDENTIFICARE

ale construcției din cadrul imobilului cu nr. MF 144698, aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu” Oradea, care trece din domeniul public al statului în domeniul privat, în vederea scoaterii din funcțiune și casării

Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite	Situația juridică	
											Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
144698 (parțial)	8.19.01	Imobil	49-623	Construcția C9 în suprafață de 926 mp C.F. nr. 210782	România, județul Bihor	—	1956	163.991,50 lei	22.11.2024	Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu” Oradea CUI 4208501 Ministerul Afacerilor Interne	H.C.M. nr. 906/1956	administrare

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București-Ilfov, ca urmare a reevaluării, trecerea unei construcții din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării, precum și actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 864 și 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 288 alin. (1) și art. 361 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 1, 2 și 4 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București-Ilfov, ca urmare a reevaluării, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unei construcții aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București-Ilfov, în

vederea scoaterii din funcțiune și casării, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Romeo Simionescu,
secretar de stat
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,
Tánczos Barna

DATELE DE IDENTIFICARE

ale unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne —
**Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București-Ilfov, a cărui valoare de inventar se actualizează,
 ca urmare a reevaluării**

Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite	Situația juridică	
											Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
102356	8.19.01	imobil	41-15	Teren și construcții	România, municipiul București	—	1953	25.877.466,65	28.11.2024	Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București-Ilfov CUI 33949746 Ministerul Afacerilor Interne	Decret nr. 569/1953	în administrare

DATELE DE IDENTIFICARE

a construcției aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — **Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București-Ilfov, care trece din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării**

Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar a construcției care trece în domeniul privat al statului	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite	Situația juridică	
											Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
102356 (parțial)	8.19.01	imobil	41-15 (parțial)	Construcție C1 41-15-01 Destinație — pavilion principal Suprafață: 1.253 mp CF nr. 233733 București	România, municipiul București	—	1951	366.052,20 lei	28.11.2024	Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București-Ilfov CUI — 33949746 Ministerul Afacerilor Interne	Decret nr. 569/1953	în administrare

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 11

din 20 ianuarie 2025

Dosar nr. 2.186/1/2024

Judecător Adina Oana Surdu — președintele Secției a II-a civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Mărioara Isailă — judecător la Secția a II-a civilă

Iulia Manuela Cîrnu — judecător la Secția a II-a civilă

Roxana Popa — judecător la Secția a II-a civilă

Minodora Condoiu — judecător la Secția a II-a civilă

Mirela Polițeanu — judecător la Secția a II-a civilă

Valentina Vrabie — judecător la Secția a II-a civilă

Ianina Blandiana Grădinaru — judecător la Secția a II-a civilă

Petronela Iulia Nițu — judecător la Secția a II-a civilă

Diana Manole — judecător la Secția a II-a civilă

Carmen Sandu-Necula — judecător la Secția a II-a civilă

Ștefan Ioan Lucaciuc — judecător la Secția a II-a civilă

Mihaela Mîneran — judecător la Secția a II-a civilă

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 2.186/1/2024 este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă și ale art. 34 alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Adina Oana Surdu, președintele Secției a II-a civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Gabriela-Simona Rotaru, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de insolvență și litigii cu profesioniști și societăți în vederea lămuririi următoarei probleme de drept:

„Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 133 alin. (2), alin. (4), ale art. 102 alin. (4), alin. (5) și alin. (81), art. 111 alin. (6) teza finală și ale art. 165 pct. 1 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, în cuprinsul planului de reorganizare trebuie cuprinse și creanțele înscrise sub condiție suspensivă, iar, în caz afirmativ, dacă, prin raportare la aceleași prevederi legale, creanțele înscrise sub condiție suspensivă trebuie provizionate în cuprinsul planului de reorganizare”.

5. După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, președintele completului, doamna judecător Adina Oana Surdu, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

6. Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de insolvență și litigii cu profesioniști și societăți, prin Încheierea din 22 februarie 2024, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept anterior menționată.

7. Cauza a fost înregistrată pe rolul instanței supreme cu nr. 2.186/1/2024.

II. Normele de drept intern incidente

8. *Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare*, denumită, în continuare, *Legea nr. 85/2014*

Art. 133. — (...) „(2) Planul de reorganizare va cuprinde în mod obligatoriu programul de plată a creanțelor. Creanțele înscrise ca beneficiare ale unei cauze de preferință în tabelul definitiv al creanțelor pot fi purtătoare de dobânzi și alte accesorii. (...)

(4) Planul de reorganizare va menționa:

a) categoriile de creanțe care nu sunt defavorizate, în sensul prezentului titlu;

b) tratamentul categoriilor de creanțe defavorizate;

c) dacă și în ce măsură debitorul, membrii grupului de interes economic, asociații din societățile în nume colectiv și asociații comanditați din societățile în comandită vor fi descărcați de răspundere;

d) ce despăgubiri urmează a fi oferite titularilor tuturor categoriilor de creanțe, în comparație cu valoarea estimativă ce ar putea fi primită prin distribuire în caz de faliment; valoarea estimativă se va calcula în baza unui raport de evaluare, întocmit de un evaluator autorizat desemnat potrivit prevederilor art. 61;

e) modalitatea de achitare a creanțelor curente.”

Art. 102. — (...) „(4) Creanțele nescadente sau sub condiție la data deschiderii procedurii vor fi admise la masa credală și vor fi îndreptățite să participe la distribuire de sume în măsura îngăduită de prezentul titlu.

(5) Dreptul de vot și dreptul la distribuție ale titularilor creanțelor sub condiție suspensivă la data deschiderii procedurii, inclusiv ale titularilor creanțelor a căror valorificare este condiționată de executarea în prealabil a debitorului principal, se nasc numai după îndeplinirea condiției respective. (...)

(81) Creanțele fiscale constatate printr-un act administrativ fiscal contestat și a cărui executare silită nu a fost suspendată prin hotărâre judecătorească definitivă vor fi admise la masa credală și trecute provizoriu până la finalizarea contestației de către instanța de contencios administrativ.”

Art. 111. — „(6) (...) Creanțele înscrise provizoriu vor avea toate drepturile prevăzute de lege, cu excepția dreptului de a încasa sumele propuse spre distribuire. Acestea se vor consemna în contul unic până la definitivarea creanței.”

Art. 165. — „Cu ocazia distribuirilor parțiale, următoarele sume vor fi provizionate:

1. sume proporționale datorate creditorilor ale căror creanțe sunt supuse unei condiții suspensive care nu s-a realizat încă; (...).”

III. Expunerea succintă a procesului

9. La data de 7.02.2022, în Dosarul nr. 6.151/118/2017 aflat pe rolul Tribunalului Constanța, a fost depus planul de reorganizare judiciară întocmit de debitoarea Black Pearl — S.R.L., prin administrator special Știrbescu Adriana, cu respectarea termenului prevăzut de art. 132 alin. (1) din Legea nr. 85/2014.

10. Prin Sentința civilă nr. 746 din 15.06.2022, Tribunalul Constanța, în temeiul art. 139 din Legea nr. 85/2014, a confirmat planul de reorganizare al debitoarei Black Pearl — S.R.L. întocmit de administratorul special Știrbescu Adriana.

11. Împotriva acestei hotărâri a declarat apel contestatoarea Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța, prin care a solicitat admiterea căii de atac, reținerea cauzei și, rejudecând, respingerea planului de reorganizare cu consecința intrării în faliment a societății debitoare Black Pearl — S.R.L.

12. În esență, apelanta a criticat faptul că în planul de reorganizare nu este cuprinsă și creanța sa în sumă de 16.606.403 lei, care se regăsește în tabelul definitiv, unde este înscrisă ca și creanță sub condiție suspensivă până la soluționarea definitivă a litigiului în care debitoarea a formulat contestație împotriva deciziei de impunere în baza căreia organul fiscal a fost înscris în tabelul de creanțe.

13. Prin Decizia civilă nr. 41 din 22.03.2023, Curtea de Apel Constanța a admis apelul promovat de apelanta-contestatoare Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța, împotriva Sentinței civile nr. 746 din 15.06.2022, pronunțată de Tribunalul Constanța, în Dosarul nr. 6.151/118/2017, în contradictoriu cu intimata-debitoare Black Pearl — S.R.L., prin administrator special Știrbescu Adriana și prin administrator judiciar Dăscălescu & Co S.P.R.L., și intimații-creditori, a anulat sentința civilă apelată și a stabilit termen de judecată la data de 24.05.2023 în vederea evocării fondului.

14. Debitoarea Black Pearl — S.R.L., prin administrator special Știrbescu Adriana, a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, iar curtea de apel a dispus sesizarea cu privire la chestiunea evocată.

15. În cadrul soluționării apelului (evocare fond după anulare), la 22 februarie 2024, Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de insolvență și litigii cu profesioniști și societăți a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept ce face obiectul prezentei sesizări și suspendarea cauzei.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

16. Procedând la analiza condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, titularul sesizării a apreciat că acestea sunt întrunite cumulativ.

17. În acest sens, a arătat că litigiul are ca obiect confirmarea planului de reorganizare al debitoarei Black Pearl — S.R.L. întocmit de administratorul special Știrbescu Adriana, în temeiul art. 139 din Legea nr. 85/2014, în condițiile în care, prin Sentința civilă nr. 746 din 15.06.2022, pronunțată de Tribunalul Constanța, a fost confirmat planul de reorganizare, iar cauza este în curs de judecată în fața Curții de Apel Constanța în evocarea fondului după anularea sentinței apelate.

18. Astfel, instanța de sesizare a apreciat că de lămurirea chestiunii de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, urmând a fi analizată atât legalitatea planului de reorganizare, din perspectiva criticii privind neînscrierea în plan a creanței aflate în litigiu, înscrisă în tabelul definitiv sub condiție suspensivă prin hotărâre rămasă definitivă (prin neapelare), cât și necesitatea cuprinderii acestui tip de creanțe în plan și regimul creanței suspensive în procedura de reorganizare, respectiv dacă planul trebuie să cuprindă mențiuni privind provizionarea unor sume necesare plății acestor sume.

19. De asemenea, s-a reținut că respectiva chestiune este nouă, întrucât nu a fost analizată în doctrina de specialitate și nu au fost identificate soluții în urma consultării jurisprudenței.

20. Chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctul de vedere al instanței de trimitere

21. Opinia instanței de trimitere asupra chestiunii de drept supuse dezlegării a fost în sensul că în cuprinsul planului de reorganizare trebuie cuprinse toate categoriile de creanțe, fără a fi excluse cele înscrise sub condiție suspensivă, de vreme ce legea nu distinge în acest sens, acestea trebuind a fi provizionate încă din cuprinsul planului de reorganizare, pentru identitate de rațiune cu situația intrării societății în faliment.

VI. Punctul de vedere al părților

22. Debitoarea Black Pearl — S.R.L., prin administrator special Știrbescu Adriana, autoarea sesizării, a invocat drept principal argument faptul că instanța în mod greșit a confirmat planul de reorganizare cu excluderea creanței aflate sub condiție suspensivă.

23. Părțile adverse nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

24. Curțile de apel au transmis relații din care rezultă că nu există practică neunitară cu privire la problema de drept supusă dezlegării.

25. *Curțile de apel Alba Iulia, Craiova, Oradea, Pitești și Târgu Mureș* au arătat că nu au identificat practică judiciară cu privire la chestiunea de drept în discuție, iar în lipsa unei jurisprudențe relevante nu au formulat puncte de vedere.

26. *Curțile de apel București, Bacău, Brașov, Cluj, Constanța, Galați, Iași, Ploiești, Suceava și Timișoara* au transmis puncte de vedere ale judecătorilor asupra acestei chestiuni.

27. Opinia majoritară exprimată la nivelul curților de apel și al tribunalelor din circumscripția acestora a fost în sensul că, din interpretarea dispozițiilor art. 133 alin. (2), art. 5 alin. (1) pct. 53, art. 102 alin. (4), (5) și (8¹), art. 111 alin. (6) teza finală și ale art. 165 pct. 1 din Legea nr. 85/2014, în cuprinsul planului de reorganizare trebuie incluse și creanțele înscrise sub condiție suspensivă, de vreme ce legea nu distinge în acest sens, și, ca urmare, trebuie provizionate în cuprinsul planului cu sume necesare achitării lor în cazul îndeplinirii condiției suspensive.

28. S-a argumentat că planul de reorganizare trebuie să cuprindă programul de plăți a creanțelor și să indice tratamentul creanțelor cuprinse în tabelul definitiv al creditorilor, cu indicarea termenelor și a categoriilor de creanță, modalitatea de plată a creanțelor curente (în privința cărora nu se poate aprecia exigibilitatea la momentul propunerii planului de reorganizare) și soluțiile ce vor fi avute în vedere în cazul îndeplinirii condiției. Astfel, pentru prezentarea unui program de plată riguros, se impune și includerea creanțelor înscrise sub condiție suspensivă, chiar dacă acestea nu vor putea fi distribuite decât după îndeplinirea condiției, dat fiind faptul că ar fi dificil ulterior să fie întocmit un nou plan de reorganizare în funcție de cuantumul creanței, iar lipsa dreptului de vot în privința planului reprezintă o chestiune diferită. S-a arătat că înscrierea creanței în tabelul de creanțe este justificată, în primul rând, în

considerarea efectului retroactiv al îndeplinirii condiției suspensive, iar calificarea unei creanțe ca fiind sub condiție sau contestată are efecte asupra drepturilor creditorului, în sensul că, pentru acel creditor care are o creanță sub condiție suspensivă, dreptul de vot și dreptul la distribuirea sumelor se nasc numai după îndeplinirea condiției respective.

29. Ținând cont de faptul că obligația (datoria debitorului) se naște la momentul îndeplinirii condiției, concomitent născându-se și dreptul subiectiv corelativ, se impune a fi provizionate și rezervele destinate acoperirii cheltuielilor viitoare ale averii debitorului, sumele urmând a fi eliberate creditorilor îndreptățiți după îndeplinirea condiției suspensive.

30. Opinia minoritară exprimată de judecătorii Tribunalului Arad — Secția a II-a civilă a fost în sensul că în vederea întocmirii planului de reorganizare nu vor fi avute în vedere creanțele sub condiție suspensivă pentru plăți sau distribuire. Astfel, s-a apreciat că, pornind de la faptul că, la momentul votării planului de reorganizare, titularul unei creanțe sub condiție suspensivă *nu are un drept de vot în privința planului*, se poate trage concluzia potrivit căreia respectivele creanțe nu trebuie incluse în planul de reorganizare și în proiectul de distribuire aferent. Ar urma ca, în situația în care, ulterior implementării planului, creanța sub condiție suspensivă devine pură și simplă, titularul creanței respective să solicite, conform art. 132 alin. (5) din Legea nr. 85/2014, modificarea planului pe baza creanțelor în sold la data respectivă, deoarece acesta, doar la momentul realizării condiției ce afectează dreptul său, dobândește vocația de a propune un plan.

31. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție

32. La nivelul Curții Constituționale, precum și la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție nu au fost identificate decizii relevante.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

33. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea este inadmisibilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

34. Din cuprinsul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, rezultă următoarele condiții de admisibilitate a sesizării, care trebuie îndeplinite cumulativ: a) existența unei cauze aflate în curs de judecată; b) cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului învestit să soluționeze cauza; c) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță; d) chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă; e) problema de drept pusă în discuție să fie una veritabilă, norma legală fiind susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite; f) soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere; g) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

35. Sesizarea îndeplinește doar parțial condițiile legale de admisibilitate sus-menționate.

36. Din analiza încheierii de sesizare rezultă faptul că instanța de trimitere este chemată să soluționeze litigiul în ultimă instanță, prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive, întrucât hotărârile judecătorului-sindic sunt supuse exclusiv apelului, fiind definitive, în raport cu dispozițiile art. 634 alin. (1)

pct. 4 teza întâi din Codul de procedură civilă corelate cu prevederile art. 43 alin. (1) din Legea nr. 85/2014. Cauza este în faza procesuală a apelului — evocarea fondului după anularea sentinței apelate.

37. Astfel, prin Decizia civilă nr. 41 din 22 martie 2023, Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de insolvență și litigii cu profesioniști și societăți a admis apelul declarat de apelanta-contestatoare Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați, prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța, împotriva Sentinței civile nr. 746 din 15.06.2022, pronunțată de Tribunalul Constanța, în Dosarul nr. 6.151/118/2017, a anulat sentința civilă apelată și a stabilit termen de judecată în vederea evocării fondului.

38. În speță, este realizată condiția privitoare la existența unei chestiuni care să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție. Se cuvine a se sublinia că litigiile în materia insolvenței se soluționează în ultimă instanță de către curțile de apel, ca instanțe de apel, iar hotărârile pronunțate de acestea nu sunt supuse controlului judiciar pe calea recursului, fiind definitive conform art. 43 alin. (1) din Legea nr. 85/2014. În plus, în urma verificărilor efectuate, se constată că problema supusă analizei prin prezenta sesizare nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

39. Problema dedusă analizei prin prezenta sesizare se referă la interpretarea unor articole din Legea nr. 85/2014 pentru a se stabili dacă în cuprinsul planului de reorganizare trebuie incluse și creanțele înscrise în tabelul definitiv sub condiție suspensivă, iar în caz afirmativ, dacă sumele necesare pentru satisfacerea acestor creanțe trebuie provizionate în cuprinsul planului de reorganizare.

40. Deși nu este o veritabilă creanță afectată de o condiție suspensivă, astfel cum este definită în art. 1.400 din Codul civil, în tabelul definitiv de creanțe creditoarea Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați, prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța, a fost înscrisă cu suma de 16.606.403 lei — creanță sub condiție suspensivă, până la soluționarea definitivă a contestațiilor formulate de societatea debitoare împotriva deciziei de impunere, ce a constituit titlul executoriu, în baza căreia organul fiscal a fost înscris în tabelul de creanțe de către administratorul judiciar.

41. Înalta Curte observă că, în contextul conținutului normativ precar pe care îl avea la publicare Legea nr. 85/2014, inclusiv la data deschiderii procedurii insolvenței în dosarul în care s-a formulat prezenta sesizare, a existat o practică îndelungată și unitară a instanțelor de judecată în sensul înscrierii în tabelul de creanțe a unor astfel de creanțe fiscale, constatate prin titluri executorii care erau contestate în procedura contenciosului fiscal, ca fiind creanțe sub condiție suspensivă, până la soluționarea contestațiilor formulate de debitori, fără a se pune problema înscrierii sau nu a acestora în planul de reorganizare. Jurisprudența astfel dezvoltată a avut drept justificare împreriurarea că, inițial, prevederile Legii nr. 85/2014 se refereau expres doar la creanțe scadente, creanțe nescadente și creanțe sub condiție, ca modalități de înscriere a unor creanțe în tabel — art. 5 pct. 69; art. 67 alin. (1) lit. c); art. 102 alin. (4), (5) și (8). În mod cu totul excepțional, în acord cu dispozițiile art. 111 alin. (6) și ale art. 113 alin. (4), judecătorul sindic putea dispune înscrierea provizorie a unei creanțe, până la soluționarea contestației formulate împotriva înscrierii acesteia în tabel.

42. Date fiind consecințele nefavorabile ale înscrierii în tabel, sub condiție suspensivă, a unei creanțe (în principal, lipsa dreptului de vot al unui astfel de creditor în adunarea creditorilor și imposibilitatea participării la distribuirea de sume în vederea satisfacerii creanței, până la momentul îndeplinirii condiției), observând modul în care s-a conturat jurisprudența națională cu privire la modalitatea de înscriere în tabel a unor astfel de creanțe, legiuitorul a intervenit normativ, inițial prin Ordonanța

de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative, stabilind în art. 102 alin. (8¹) din Legea nr. 85/2014 că astfel de creanțe, constatate prin titluri executorii care au fost contestate în procedura administrativ-fiscală, se vor înscrie în tabel sub condiție rezolutorie. Ulterior, prin Legea nr. 113/2020, de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2018, conținutul textului de lege de la art. 102 alin. (8¹) a fost ajustat, în sensul că astfel de creanțe se înscriu provizoriu în tabel.

43. Ținând cont și de aceste lămuriri preliminare, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că cerințele referitoare la noutate și la invocarea unei veritabile probleme de drept nu sunt îndeplinite, ceea ce înseamnă că, în lipsa îndeplinirii cumulative a tuturor condițiilor desprinsе din prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, nu este posibilă declanșarea mecanismului de unificare reprezentat de sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

44. În legătură cu cerința noutății, trebuie subliniat că aceasta reprezintă o condiție distinctă de aceea a nepronunțării anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra respectivei chestiuni ori de cea a inexistenței unui recurs în interesul legii aflat în curs de soluționare cu privire la respectiva problemă. În absența unei definiții legale a noțiunii de „noutate”, verificarea acestei condiții ține de exercitarea dreptului de apreciere a completului investit cu soluționarea sesizării, astfel cum instanța supremă a hotărât în mod constant în jurisprudența sa. Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a decis că cerința noutății este îndeplinită atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementări recent intrate în vigoare, iar instanțele nu i-au dat, încă, o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014; Decizia nr. 3 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014; Decizia nr. 14 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 1 octombrie 2015; Decizia nr. 41 din 21 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 10 februarie 2017).

45. Caracterul de noutate dispare atunci când chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări date, în timp ce opiniile jurisprudențiale diferite nu pot constitui temei declanșator al mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile.

46. Așa fiind, depășirea stadiului unei practici incipiente, în curs de formare, și conturarea unei jurisprudențe în legătură cu chestiunea de drept invocată conduc la concluzia că nu mai poate fi sesizată instanța supremă pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, într-o asemenea situație scopul preîntâmpinării practicii neunitare nemaiputând fi atins, chestiunea de drept nemaifiind, prin urmare, una nouă.

47. În situația de față, se constată că problema supusă interpretării nu se referă la o reglementare recent intrată în vigoare și nici la un context legislativ nou, ci este formulată în legătură cu art. 133 alin. (2), (4), art. 102 alin. (4), (5) și (8¹), art. 111 alin. (6) teza finală și art. 165 pct. 1 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, act normativ intrat în vigoare în urmă cu 10 ani. De asemenea, nu se poate considera că instanțele judecătorești nu au dat o interpretare și o aplicare acestor texte legale, atât timp cât legea menționată este incidentă tuturor procedurilor de insolvență pornite ulterior datei de 28 iunie 2014, timp în care instanțele de apel investite cu apeluri declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii sindici au verificat categoriile de creanțe înscrise în planul de reorganizare. Or, o atare analiză presupune, în fiecare cauză în parte, a se stabili atât natura juridică a creanțelor și programul de plată a acestora, cât și tratamentul creanțelor bugetare înscrise sub condiție suspensivă.

48. Opiniile teoretice exprimate de judecătorii din cadrul instanțelor care au înaintat puncte de vedere au un caracter uniform în sensul că, în interpretarea dispozițiilor indicate, creanțele înscrise în tabel sub condiție suspensivă trebuie să fie cuprinse în planul de reorganizare. Prin urmare, nu se justifică declanșarea mecanismului reglementat de dispozițiile art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, întrucât scopul pronunțării unei hotărâri prealabile este acela de a asigura coeziunea în plan jurisdicțional, ceea ce presupune existența unei tendințe jurisprudențiale concrete orientate către soluții diferite, concluzie care nu se verifică din analiza efectuată.

49. În raport cu cele arătate, funcția de prevenție a mecanismului de interpretare instituit de art. 519 din Codul de procedură civilă, de rezolvare de principiu a chestiunii de drept, nu își găsește utilitatea în cauză, din perspectiva condițiilor expuse, având în vedere că problema supusă analizei nu prezintă caracterul de noutate cerut de legiuitor.

50. Distinct de neîndeplinirea cerinței noutății, nu este realizată nici condiția legată de faptul că sesizarea trebuie să privească o problemă de drept veritabilă, care să presupună împrejurarea ca norma de drept a cărei lămurire se solicită să fie susceptibilă de a da naștere unor interpretări diferite, fie din cauză că aceasta este incompletă, fie pentru că nu este corelată cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că aceasta nu ar mai fi în vigoare.

51. În jurisprudența instanței supreme, în legătură cu această cerință de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, s-a statuat constant în sensul că trebuie să fie identificată o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și în scopul înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015; Decizia nr. 6 din 30 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017; Decizia nr. 20 din 20 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 6 august 2019; Decizia nr. 17 din 17 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 15 iunie 2020; Decizia nr. 6 din 30 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 6 martie 2023).

52. În privința prezentei sesizări, din observarea întregii argumentări expuse de instanța de trimitere, nu reiese însă că aceasta se confruntă cu dificultatea interpretării dispozițiilor legale, în sensul că ar exista posibilitatea unor interpretări diferite ale normelor în discuție.

53. Astfel, problema interpretării dispozițiilor art. 133 alin. (2), (4), art. 102 alin. (4), (5) și (8¹), art. 111 alin. (6) teza finală și ale art. 165 pct. 1 din Legea nr. 85/2014 nu prezintă un grad de dificultate suficient de mare pentru a declanșa mecanismul prevăzut de art. 519 din Codul de procedură civilă, atât timp cât textele legale indicate sunt redactate într-o manieră clară, completă și fără a lăsa posibilitatea unor interpretări contradictorii. Așadar, dispozițiile legale sunt suficient de clar formulate încât nu sunt susceptibile de a ridica vreo problemă cu privire la înțelegerea, interpretarea și aplicarea lor. Din parcurgerea tuturor punctelor de vedere înaintate de curțile de apel se observă că judecătorii nu au întâmpinat vreo dificultate în a aprecia, într-o majoritate covârșitoare, faptul că în cuprinsul planului de reorganizare trebuie cuprinse toate categoriile de creanțe, inclusiv cele înscrise sub condiție suspensivă, neputându-se face abstracție de existența acestora, dat fiind că legiuitorul nu face o asemenea distincție.

54. Pentru a fi considerată o problemă reală de drept, aceasta trebuie să se refere la o normă juridică susceptibilă de

interpretări diferite sau contradictorii, la o normă neclară, incompletă, incertă sau să presupună incidența unor principii generale cu conținut sau sferă de aplicare discutabile (a se vedea, exemplificativ, Decizia nr. 50 din 11 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 5 februarie 2020). Or, în prezenta sesizare, interpretarea dispozițiilor evocate nu ridică niciun fel de dificultate, fiind vorba despre norme de drept clare, ușor inteligibile, complete, nesusceptibile de interpretări contradictorii.

55. Prin urmare, prima chestiune supusă analizei nu reprezintă o problemă de drept nouă și, cu atât mai puțin, o problemă veritabilă de drept, suficient de dificilă pentru a reclama o rezolvare de principiu din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

56. A doua întrebare din cuprinsul sesizării adresate instanței supreme are în vedere împrejurarea dacă în cuprinsul planului de reorganizare trebuie provizionate sumele necesare satisfacerii creanțelor înscrise sub condiție în tabelul de creanțe, prin aplicarea în procedura executării planului de reorganizare, prin analogie, a dispozițiilor art. 165 din Legea nr. 85/2014, ce se referă la ipotezele ce permit provizionări de sume în cazul distribuirilor parțiale efectuate în procedura falimentului.

57. Înalta Curte de Casație și Justiție constată că nici această întrebare nu întrunește cerințele de admisibilitate impuse de exigențele art. 519 din Codul de procedură civilă.

58. Dacă cerințele legate de existența unui litigiu aflat în curs de judecată în ultimă instanță, de faptul că asupra acestei chestiuni instanța supremă nu a mai statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare sunt îndeplinite, în schimb, exigențele legate de noutatea chestiunii de drept și de faptul că modul ei de rezolvare ar putea conduce la soluționarea în fond a litigiului dedus judecății nu se verifică.

59. În ceea ce privește noutatea chestiunii de drept sunt pe deplin valorificabile aceleași argumente expuse deja *supra*, în paragrafele art. 44-49 din prezenta decizie, în contextul în care problema provizionării unor sume de bani, pe parcursul executării unui plan de reorganizare, în vederea satisfacerii unei

creanțe înscrise sub condiție care, prin ipoteză, nu s-a împlinit încă la epoca la care creanța ar fi trebuit satisfăcută conform programului de plăți, reprezintă o împrejurare cu care instanțele au fost deja confruntate încă de la primele proceduri de insolvență deschise în temeiul Legii nr. 85/2014.

60. Pe de altă parte, instanța supremă constată că de lămurirea acestei chestiuni de drept nu depinde soluționarea pe fond a procesului. Eventualele provizionări a unor sume de bani, în cursul executării planului de reorganizare, necesare satisfacerii unor creanțe înscrise inițial sub condiție suspensivă ori înscrise provizoriu în tabelul de creanțe reprezintă aspecte ce se pot ivi în cursul derulării planului de reorganizare și nu reprezintă chestiuni ce țin de legalitatea sau viabilitatea planului, care sunt examinate, conform art. 139 din Legea nr. 85/2014, de către judecătorul sindic sau de către instanța de apel, cu ocazia confirmării/infirării unui plan de reorganizare.

61. În acest context, Înalta Curte de Casație și Justiție reamintește că, prin Decizia nr. 4 din 15 martie 2021, pronunțată de Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 22 aprilie 2021, general obligatorie, s-a statuat că, în raport de dispozițiile art. 45 alin. (1) lit. a) și ale art. 43 alin. (7) din Legea nr. 85/2014, coroborate cu prevederile art. 480 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, curtea de apel, investită cu soluționarea apelului declarat împotriva hotărârii judecătorului-sindic prin care s-a respins o cerere de trecere a debitorului la procedura falimentului sau prin care se confirmă un plan de reorganizare, admitând apelul, va anula hotărârea și va trimite cauza judecătorului-sindic, cu dispoziție obligatorie de trecere a debitorului în faliment.

62. Prin urmare, de vreme ce litigiul în cadrul căruia s-a formulat întrebarea prealabilă adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție are ca obiect confirmarea/infirarea planului de reorganizare, chestiunea de drept deferită instanței supreme spre analiză și rezolvare depășește cadrul procesual în limitele căruia instanța de trimitere este chemată să se pronunțe, astfel că aceasta nu este de natură să conducă la soluționarea fondului litigiului.

63. Așadar, reținând că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate anterior analizate, prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, iar, pe de altă parte, că litigiul privind această creanță a fost soluționat definitiv, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept va respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de insolvență și litigii cu profesioniști și societăți, în Dosarul nr. 6.151/118/2017/a16.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de insolvență și litigii cu profesioniști și societăți, în Dosarul nr. 6.151/118/2017/a16, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 133 alin. (2), alin. (4), ale art. 102 alin. (4), alin. (5) și alin. (8¹), art. 111 alin. (6) teza finală și ale art. 165 pct. 1 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, în cuprinsul planului de reorganizare trebuie cuprinse și creanțele înscrise sub condiție suspensivă, iar, în caz afirmativ, dacă, prin raportare la aceleași prevederi legale, creanțele înscrise sub condiție suspensivă trebuie provizionate în cuprinsul planului de reorganizare”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 20 ianuarie 2025.

PREȘEDINTELE SECȚIEI A II-A CIVILE
ADINA OANA SURDU

Magistrat-asistent,
Gabriela-Simona Rotaru

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 21

din 27 ianuarie 2025

Dosar nr. 2.220/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Băldean	— judecător la Secția I civilă
Maricel Nechita	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mihnea Adrian Tănase	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iulia Craiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena-Mădălina Ivănescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a

pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 14.448/3/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că: (i) la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; (ii) apelanții-reclamanți au formulat un punct de vedere cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești și opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Prin Încheierea din 9 octombrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 14.448/3/2023, Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

Interpretarea dispozițiilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu referire la modul de calcul al indemnizației pentru limită de vârstă ce se acordă deputaților și senatorilor, începând cu data de 10.06.2022, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 261 din 5.05.2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 10 iunie 2022, în sensul de a se stabili dacă la momentul reluării plății acestei indemnizații se procedează la recalcularea ei conform normei legale arătate sau se acordă indemnizația în cuantumul anterior de la momentul încetării plății.

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept la 14 octombrie 2024 cu nr. 2.220/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 27 ianuarie 2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

10. *Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, forma în vigoare anterior intrării în vigoare a Legii nr. 7/2021 pentru modificarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor (Legea nr. 96/2006)*

„Articolul 49. — (...)

(3) Cuantumul indemnizației pentru limită de vârstă prevăzut la alin. (1) se acordă în limita a 3 mandate și se calculează ca produs al numărului lunilor de mandat cu 0,55% din indemnizația brută lunară aflată în plată. Cuantumul net al indemnizației pentru limită de vârstă nu poate fi mai mare decât venitul net corespunzător unei indemnizații brute lunare a unui deputat sau senator aflat în exercițiul mandatului. (...)

11. *Legea nr. 7/2021 pentru modificarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor* (Legea nr. 7/2021), în vigoare de la 27 februarie 2021 până la 25 iulie 2022

„Art. I. — Articolele 49 și 50 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 22 ianuarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. II. — De la data intrării în vigoare a prezentei legi încetează plata indemnizațiilor pentru limită de vârstă acordate în baza prevederilor art. 49 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

12. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare* (Legea nr. 153/2017 sau *Legea-cadru nr. 153/2017*)

„Art. 13. — Modul de stabilire a indemnizațiilor lunare pentru funcțiile de demnitate publică

(1) Indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică se determină prin înmulțirea coeficienților din anexa nr. IX cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare. (...)

III. Expunerea succintă a proceselor în cadrul cărora s-au invocat chestiunile de drept

13. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale cu nr. 14.448/3/2023, reclamantii AAA ș.a., în contradictoriu cu pârâții Camera Deputaților și secretarul general al Camerei Deputaților, Senatul României și secretarul general al Senatului României, au solicitat obligarea acestora din urmă: la calcularea indemnizației pentru limită de vârstă datorate fiecărui reclamant la data de 10.06.2022, conform art. 49 alin. (3) din Legea nr. 96/2006; la plata către fiecare reclamant a acestei indemnizații, calculată de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești; la plata diferențelor lunare nete dintre indemnizația calculată și cea plătită începând cu data de 10.06.2022 până la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești; la plata dobânzii legale aferente sumelor solicitate cu titlu de diferențe, precum și a cheltuielilor de judecată.

14. Prin Sentința civilă nr. 6.609 din 23 noiembrie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 14.448/3/2023, Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, a respins excepția lipsei calității procesuale pasive a secretarului general al Senatului și excepția lipsei calității procesuale pasive a secretarului general al Camerei Deputaților și a respins cererea formulată de reclamant, în contradictoriu cu pârâții, ca neîntemeiată.

15. În motivare, tribunalul a reținut că, din punct de vedere normativ, prin Decizia Curții Constituționale nr. 261 din 5 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 10 iunie 2022 (*Decizia Curții Constituționale nr. 261/2022*), s-a statuat că dispozițiile art. 49 din Legea nr. 96/2006 reintră în vigoare de la momentul publicării deciziei, respectiv 10.06.2022.

16. În aprecierea instanței, pentru beneficiarii acestui drept, cărora le-a încetat plata indemnizației pentru limită de vârstă, ca urmare a Legii nr. 7/2021, reintrarea art. 49 din Legea nr. 96/2006 în fondul activ al legislației nu are semnificația nașterii unui drept nou, ci a reactivării dreptului pierdut anterior, astfel că, la momentul reluării plății indemnizației, pârâții nu

aveau obligația de a recalcula cuantumul acesteia, cuantumul pus în plată fiind chiar cel avut anterior încetării plății.

17. Împotriva sentinței menționate la paragraful 14 din prezenta decizie au declarat apel principal reclamantii, cu excepția reclamantului BB, prin care au solicitat: în principal, anularea sentinței atacate și, în rejudecare, schimbarea sentinței apelate, cu consecința admiterii cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost aceasta formulată și precizată; în subsidiar, schimbarea sentinței apelate, cu consecința admiterii cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost aceasta formulată și precizată.

18. Intimatul Parlamentul României — Camera Deputaților a formulat apel incident, prin care a criticat soluția instanței de fond de respingere, ca neîntemeiată, a excepției lipsei calității procesual pasive a secretarului general al Camerei Deputaților.

19. Apelantul-intimat Parlamentul României — Camera Deputaților a formulat întâmpinare la apelul principal, prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat.

20. Intimatul Senatul României a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea apelului formulat de apelantii-reclamant, ca nefondat.

21. Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

22. Prin Încheierea de ședință din 9 octombrie 2024, instanța de trimitere a reținut că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1 și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, completate cu cerințele ce rezultă din dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

23. Astfel, instanța de trimitere este investită cu soluționarea pricinii în etapa apelului, de modalitatea de dezlegare a chestiunii de drept referitoare la interpretarea dispozițiilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 96/2006, cu referire la modul de calcul al indemnizației pentru limită de vârstă ce se acordă deputaților și senatorilor, începând cu data de 10.06.2022, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 261/2022, depinzând soluționarea căii de atac declarate de apelantii-reclamant, în sensul de a se stabili dacă aceștia au dreptul la o indemnizație pentru limită de vârstă într-un cuantum determinat la data de 10.06.2022 sau în cuantumul de care au beneficiat anterior momentului încetării plății acestei indemnizații.

24. Asupra acestei chestiuni de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat anterior și această chestiune nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

25. Prezentând cele două posibile interpretări ale chestiunii de drept, instanța de trimitere arată că, în speță, caracterul dificil al chestiunii de drept decurge din necesitatea interpretării art. 49 alin. (3) din Legea nr. 96/2006 în corelare cu Decizia Curții Constituționale nr. 261/2022 și cu efectele recunoscute de instanța de contencios constituțional acestei decizii.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

26. Apelantii-reclamantii apreciază că izvorul obligației de recalculare a cuantumului indemnizațiilor pentru limită de vârstă și de repunere în plată îl reprezintă Decizia Curții Constituționale nr. 261/2022 și că, față de declararea neconstituționalității Legii nr. 7/2021, în ansamblul ei, are loc o reintrare în fondul activ al legislației a prevederilor art. 49 și 50 din Legea nr. 96/2006. Astfel, de la data generării unui nou raport juridic obligational prin ordinele emise, nu poate fi avut în vedere alt criteriu legal de calculare a indemnizației pentru limită de vârstă decât cel impus prin legea aflată în vigoare, care stabilește că salariul minim brut pe țară aflat în plată și în funcție de care se calculează acest drept social este de 2.080 lei (altul decât cel avut în vedere de pârâți).

27. Intimații-pârâți consideră că Decizia Curții Constituționale nr. 261/2022 nu este de natură a conferi reclamanților o nouă vocație în ceea ce privește stabilirea dreptului la indemnizația pentru limită de vârstă, recunoscut în favoarea lor în perioada anterioară Legii nr. 7/2021. Apreciază, totodată, că dreptul fiecărui reclamant la indemnizația pentru limită de vârstă nu s-a deschis la data de 10.06.2022, momentul publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei Curții Constituționale nr. 261/2022, ci la data solicitării de acordare a indemnizației pentru limită de vârstă, astfel că nu se impune recalcularea indemnizației astfel cum solicită părțile adverse.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

28. În opinia instanței de trimitere, interpretarea dispozițiilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 96/2006, cu referire la modul de calcul al indemnizației pentru limită de vârstă ce se acordă deputaților și senatorilor, începând cu data de 10.06.2022, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 261/2022, este în sensul că se acordă indemnizația în cuantumul anterior, de la momentul încetării plății.

29. Prin Decizia Curții Constituționale nr. 261/2022 a avut loc o reintrare în fondul legislativ activ a dispozițiilor art. 49 din Legea nr. 96/2006, temei legal în baza căruia apelanții-reclamanți au beneficiat de indemnizație pentru limită de vârstă, ceea ce presupune o reluare a dreptului recunoscut anterior.

30. Ca urmare a constatării neconstituționalității normei abrogatoare, apelanții-reclamanți nu au dobândit un nou drept la indemnizația pentru limită de vârstă, ci au redobândit dreptul recunoscut anterior de a beneficia de indemnizație în cuantumul stabilit la momentul la care s-a născut acest drept în patrimoniul fiecăruia dintre ei. Astfel, abrogarea art. 49 din Legea nr. 96/2006, prin Legea nr. 7/2021, a operat o suspendare a beneficiului constând în plata indemnizației pentru limită de vârstă în favoarea deputaților și senatorilor.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

31. A fost identificată o orientare jurisprudențială unanimă, existentă la nivelul Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, potrivit căreia, în interpretarea dispozițiilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 96/2006, cu referire la modul de calcul al indemnizației pentru limită de vârstă ce se acordă deputaților și senatorilor, începând cu data de 10.06.2022, ca efect al Deciziei Curții Constituționale nr. 261/2022, la momentul reluării plății acestei indemnizații se acordă indemnizația în cuantumul anterior, de la momentul încetării plății.

32. În același sens au fost exprimate și punctele de vedere teoretice comunicate de o curte de apel și de trei tribunale.

33. În susținerea acestei orientări jurisprudențiale a fost invocată Decizia Curții Constituționale nr. 261/2022, prin care s-a constatat că Legea nr. 7/2021 este neconstituțională. Ca urmare a constatării neconstituționalității actului normativ abrogator al normelor ce constituiau fundamentul juridic al acordării indemnizației pentru limită de vârstă, au reintrat în fondul activ al legislației aceste norme, ceea ce generează dreptul reclamanților la reluarea indemnizației pentru limită de vârstă, astfel cum se afla aceasta în patrimoniul reclamanților, la data sistării operate în puterea legii declarate ulterior neconstituțională, iar nu constituirea unui nou drept la indemnizația pentru limită de vârstă.

34. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară în materie și nici nu au comunicat opinii teoretice.

35. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat faptul că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problemele de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

36. În exercitarea controlului de constituționalitate a dispozițiilor legale supuse interpretării a fost pronunțată, de către instanța de contencios constituțional, o decizie care prezintă relevanță cu privire la soluționarea prezentei sesizări.

37. Prin Decizia nr. 261 din 5 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 10 iunie 2022, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că Legea nr. 7/2021 pentru modificarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor este neconstituțională (paragrafele 77-79).

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

38. În mecanismele de unificare a practicii judiciare a fost identificată Decizia nr. 64 din 28 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1251 din 12 decembrie 2024 (paragrafele 54-56).

X. Raportul asupra chestiunii de drept

39. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Asupra admisibilității sesizării

40. Prealabil, se impune a se verifica dacă, în raport cu întrebarea formulată de către titularul sesizării, sunt îndeplinite, în mod cumulativ, condițiile de admisibilitate prevăzute de lege pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

41. La 13 iunie 2024, Guvernul României a adoptat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iunie 2024.

42. În ceea ce privește domeniul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, la art. 1 se prevede că acest act normativ se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

43. Referitor la condițiile de admisibilitate a sesizării, art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prevede următoarele: „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

44. Se constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 instituie o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, astfel că dispozițiile sale se aplică cu prioritate, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se completa, în mod corespunzător, cu prevederile Codului de procedură civilă, astfel cum se arată la art. 4 („Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.”).

45. Din acest punct de vedere, se reține că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, formulată în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

- (i) existența unei cauze în curs de judecată, care să privească fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze;
- (ii) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în primă instanță sau în calea de atac;
- (iii) să existe o chestiune de drept veritabilă, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;
- (iv) Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept și aceasta să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

46. Referitor la primele două condiții legale, acestea sunt îndeplinite, întrucât cauza se află în curs de soluționare pe rolul Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, care judecă în apel, conform art. 152 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice (în vigoare la data sesizării instanței), iar litigiul se înscrie în domeniul specific de reglementare prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, deoarece acțiunea are ca obiect dreptul la indemnizația pentru limită de vârstă, prevăzut de art. 49 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor și recunoscut în beneficiul deputaților și senatorilor, personal plătit din fondurile publice.

47. Totodată, este îndeplinită ultima condiție legală, întrucât, în urma consultării evidențelor întocmite la nivelul instanței supreme, rezultă că problemele de drept supuse dezlegării nu au făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

48. Cea de-a treia condiție nu este însă îndeplinită pentru următoarele considerente:

49. După cum s-a reținut în practica Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, obiectul procedurii este reprezentat de o normă de drept incompletă sau neclară, un text de lege care, pe baza interpretării printr-o argumentație juridică adecvată, consistentă, poate primi înțelesuri și aplicări deopotrivă divergente în situații cvasiidentice și poate determina, în final, o jurisprudență neunitară (Decizia nr. 70/2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 4 ianuarie 2023; Decizia nr. 32/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 25 mai 2023).

50. Așadar, nu orice chestiune de drept poate fi supusă interpretării prin acest mecanism de unificare jurisprudențială, ci numai aceea care ridică problema precarității textelor de lege, a caracterului lor dual și complex. În caz contrar, rolul instanței supreme ar deveni unul de soluționare directă a cauzei aflate pe rol și ar neutraliza rolul instanței legal investite, acela de a judeca în mod direct și efectiv procesul, rol consacrat constituțional.

51. Analizând cuprinsul încheierii de sesizare, se constată că instanța de trimitere a reținut că reclamanții sunt pensionari și beneficiază de indemnizații pentru limită de vârstă în temeiul art. 49 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, a căror plată a fost sistată și ulterior reluată în contextul abrogării dispozițiilor art. 49 din Legea nr. 96/2006, prin Legea nr. 7/2021 pentru modificarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, act normativ în vigoare începând cu data de 27.02.2021 și declarat ulterior neconstituțional, prin Decizia nr. 261/2022 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 10.06.2022.

52. În acest cadru s-a solicitat interpretarea prevederilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, în sensul de a se stabili dacă la momentul reluării plății indemnizației pentru limită de vârstă se procedează la recalcularea ei conform acestui text de lege sau, din contră, la acordarea acesteia în cuantumul existent la momentul încetării plății.

53. Se reține astfel că instanța de trimitere invocă doar formal o problemă de interpretare a dispozițiilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, text legal potrivit căruia „Cuquantumul indemnizației pentru limită de vârstă prevăzut la alin. (1) se acordă în limita a 3 mandate și se calculează ca produs al numărului lunilor de mandat cu 0,55% din indemnizația brută lunară aflată în plată. Cuquantumul net al indemnizației pentru limită de vârstă nu poate fi mai mare decât venitul net corespunzător unei indemnizații brute lunare a unui deputat sau senator aflat în exercițiul mandatului”.

54. În realitate, analizând cuprinsul încheierii de sesizare, se constată că întrebarea nu urmărește lămurirea conținutului textului de lege supus interpretării, ci dacă acesta este incident situației litigioase generate de repunerea reclamanților în plata indemnizației pentru limită de vârstă, ca urmare a publicării Deciziei nr. 261/2022 a Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 10 iunie 2022.

55. Altfel spus, instanța de trimitere urmărește să stabilească dacă, în urma constatării neconstituționalității normei abrogatoare, fie dreptul renaște în patrimoniul fiecăruia dintre reclamanți în cuantumul stabilit la momentul la care acesta se constituise, fie se formează un nou drept supus modului de calcul prevăzut de art. 49 alin. (3) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor.

56. Or, dintr-o primă perspectivă, se reamintește că instanța de trimitere este cea care are de stabilit dacă norma de drept invocată este aplicabilă raportului juridic dedus judecății, operațiune pe care nu o poate delega, pe calea întrebării prealabile, instanței supreme. Această operațiune îi incumbă și nu se poate deroba apelând la mecanismul hotărârii preliminare, întrucât acesta nu poate fi deturnat de la rațiunea reglementării lui, aceea a asigurării unor dezlegări în drept de principiu, iar nu a subrogării în atribuțiile jurisdicționale ale instanței de judecată (Decizia nr. 64 din 27 septembrie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1099 din 18 noiembrie 2021, paragraful 109; Decizia nr. 8 din 21 februarie 2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 5 aprilie 2022, paragraful 79; Decizia nr. 25 din 9 mai 2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 7 iunie 2022, paragraful 65; Decizia nr. 44 din 12 iunie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 27 iulie 2023, paragraful 95 etc.).

57. Dintr-un alt punct de vedere, se reține că interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor legale date în competența instanței supreme prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se referă la conținutul actelor normative, iar nu la cel al deciziilor Curții Constituționale sau la efectele pe care acestea din urmă le produc.

58. În acest sens este și jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Decizia nr. 63 din 27 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1115 din 23 noiembrie 2021, paragrafele 68 și 69; Decizia nr. 64 din 28 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1251 din 12 decembrie 2024, paragrafele 54-56).

59. Deopotrivă, Curtea Constituțională a statuat că instanța supremă nu are competența să se pronunțe în legătură cu efectele deciziei Curții Constituționale sau să dea dezlegări obligatorii care contravin deciziilor Curții Constituționale, astfel încât pronunțarea asupra efectelor deciziilor sale de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în demersul de interpretare unitară a legii, ar constitui o încălcare a competenței exclusive a forului constituțional (Decizia nr. 206/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 13 iunie 2013, paragrafele 4 și 5; Decizia nr. 454/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018, paragraful 62).

60. În fine, la o simplă lectură a Deciziei Curții Constituționale nr. 261/2022 se observă că aceasta cuprinde o amplă prezentare a efectelor constatării neconstituționalității dispozițiilor Legii nr. 7/2021 (paragraful 77).

61. Mai mult, în paragraful 57 din Decizia Curții Constituționale nr. 678/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1119 din 12 decembrie 2023, prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 192/2023 cu conținut identic cu cel al art. II din Legea nr. 7/2021, Curtea Constituțională a explicat modalitatea de aplicare a acesteia, subliniind inclusiv chestiunea asupra căreia

instanța de trimitere solicită dezlegare din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție:

„57. Având în vedere cele stabilite, Curtea constată că, sub aspectul efectelor prezentei decizii, repararea prejudiciului cauzat beneficiarilor indemnizației pentru limită de vârstă, care o aveau în plată, se va realiza *ex officio*, indiferent dacă aceștia au promovat sau nu o acțiune în justiție, începând cu data încetării plății acesteia, respectiv 1 iulie 2023, și, totodată, urmează, pe de o parte, să se reia plata indemnizațiilor pentru limită de vârstă aflate în plată la data intrării în vigoare a Legii nr. 192/2023 în privința tuturor beneficiarilor antereferiți (...)”.

62. Prin urmare, instanța de trimitere nu trebuie să interpreteze efectul deciziei, ci să îi facă aplicarea într-un mod conform considerentelor sale la cazul dedus judecării.

63. În fine, în analiza aceleiași condiții de admisibilitate, se reafirmă că, atunci când chestiunea de drept nu este una veritabilă, ci reprezintă doar o întrebare formală, ce nu ridică nicio dificultate și al cărei răspuns se impune cu evidență și fără cel mai mic dubiu, mecanismul hotărârii prealabile, inclusiv cel reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, nu mai trebuie declanșat, pentru că nu există o reală chestiune de drept care să necesite a fi rezolvată de principiu.

64. În acest sens, un criteriu important de testare a dificultății chestiunii de drept este aptitudinea acesteia de a genera neclarități sau interpretări multiple, materializate prin practică neunitară la nivelul instanțelor sau opinii teoretice divergente.

65. Or, unanimitatea opiniilor exprimate, atât teoretic, cât și în practica judiciară comunicată, în sensul că prin aplicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 261 din 5.05.2022 se repune în plată indemnizația în cuantumul de la data la care plata a fost sistată în baza dispozițiilor art. II din Legea nr. 7/2021, evidențiază faptul că nu există niciun risc de jurisprudență neunitară.

66. În consecință, nefiind îndeplinite, în mod cumulativ, toate condițiile prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că sesizarea este inadmisibilă.

67. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 14.448/3/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Interpretarea dispozițiilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu referire la modul de calcul al indemnizației pentru limită de vârstă ce se acordă deputaților și senatorilor, începând cu data de 10.06.2022, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale a României nr. 261 din 5 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 10 iunie 2022, în sensul de a se stabili dacă la momentul reluării plății acestei indemnizații se procedează la recalcularea ei conform normei legale arătate sau se acordă indemnizația în cuantumul anterior de la momentul încetării plății.

Obligatorie potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 27 ianuarie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE PUBLICATE ÎN TEMEIUL LEGII NR. 334/2006 PRIVIND FINANȚAREA ACTIVITĂȚII PARTIDELOR POLITICE ȘI A CAMPANIILOR ELECTORALE

PARTIDUL ÎMPREUNĂ SCHIMBĂM ROMÂNIA

Situația cuantumului total al cotizațiilor primite în anul 2024

Denumirea partidului politic: Împreună Schimbăm România

Sediul partidului politic: șos. Ștefan cel Mare nr. 236, sectorul 2, București

Nr. crt.	Organizația/ Filiala județeană	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna ianuarie	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna februarie	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna martie	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna aprilie	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna mai	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna iunie	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna iulie	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna august	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna septembrie	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna octombrie	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna noiembrie	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna decembrie
1.	București	4.000	8.000	4.500	7.000	—	4.200	—	4.400	3.700	3.900	11.100	200

Cuantumul total	51.000
Numele și prenumele reprezentantului legal	Iurașcu Adrian Ștefan
Semnătura	
Data întocmirii	10.02.2025

Lista membrilor care au plătit în anul 2024 cotizații a căror valoare însumată depășește baremul de 10 salarii de bază minime brute pe țară

Denumirea partidului politic: Împreună Schimbăm România

Sediul partidului politic: șos. Ștefan cel Mare nr. 236, sectorul 2, București

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană care a încasat cotizația ¹⁾	Numele	Prenumele	Cetățenia	Valoarea cotizației	Data la care a fost plătită cotizația
1.	București	Iurașcu	Adrian Ștefan	Română	45.000	Ianuarie-decembrie 2024

Cuantumul total	45.000
Numele și prenumele reprezentantului legal	Iurașcu Adrian Ștefan
Semnătura	
Data întocmirii	10.02.2025

¹⁾ În cazul în care există membri care nu au plătit cotizații doar într-o organizație/filială și valoarea totală a acestora depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară, se vor înscrie toate organizațiile/filiile unde s-au încasat cotizații de la respectivii membri.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

